



Standing during the playing of the national anthem is a solemn show of respect.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Nitzavim-Vayelech (נצבים/וילך | Standing/He went)
- Torah: Deuteronomy 29:9-31:30
- Haftarah: Isaiah 61:10-63:9
- Gospel: Luke 24:1-12/Luke 24:13-43

United We Stand

Have you ever been to a ballgame when the national anthem is sung? Everyone stands up. After the song, everyone sits back down. Later in the game, a particularly exciting moment of action might inspire the entire crowd to again rise to their feet with a mighty cheer. But the second standing up is not the same as the first standing up. Standing during the national anthem is a solemn show of respect. Standing during a triple play is a spontaneous show of enthusiasm.

The Hebrew language has different words for standing up. The Hebrew of Deuteronomy 29:10 uses the word *nitzavim* (נצבים) when Moses says to the children of Israel, "You stand today, all of you, before the LORD your God." *Nitzavim* implies standing at attention, more akin to the pledge of allegiance than the home run standing.

In the synagogue, there are certain parts of the service where everyone stands. Whenever the doors of the ark (the chest that contains the Torah scroll) are opened, the entire congregation rises to their feet to express their reverence for God's Word. Certain prayers also require the congregation to stand and be mindful that they are in the presence of God.

When a congregation stands together before God, it is more than a room full of individuals. By standing together to revere God, the congregation expresses itself as a single body.

In Deuteronomy 29, Moses knew that he was about to die. Before he left the children of Israel, he wanted to see them committed to the LORD. He asked the children of Israel to stand at attention in reverence before God. He had come to the end of his long depiction of the covenant, its history, its terms and obligations, and its consequences. Now it was time to invite the children of Israel to affirm their commitment to live according to everything that he had just said.

When we stand before God as the great assembly of His Son, Yeshua, "there is no distinction between Greek and Jew, circumcised and uncircumcised, barbarian, Scythian, slave and freeman, there is neither male nor female; for [we] are all one in the Messiah Yeshua, and Messiah is all, and in all" (Galatians 3:28; Colossians 3:11). As believers, both

Gaan staan tijdens het spelen van het volkslied laat een plechtig respect zien.

TORAH GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Nitzavim-Vayelech (נצבים / וילך | Staande/Hij ging)
- Torah: Deuteronomium 29: 9-31: 30
- Haftarah: Jesaja 61:10-63: 9
- Evangelie: Lukas 24:1-12/Lukas 24:13-43

Verenigd Staan We

Ben je ooit bij een voetbalwedstrijd geweest als het volkslied gezongen wordt? Iedereen staat op. Na het lied gaat iedereen terug zitten. Later in het spel zou een bijzonder spannend actiemoment de hele menigte kunnen inspireren om met sterk gejuich weer te gaan staan. Maar het tweede opstaan is niet hetzelfde als het eerste opstaan. Gaan staan tijdens het spelen van het volkslied laat een plechtig respect zien. Het staan tijdens het uithalen van een krachttoer is een spontane uiting van enthousiasme.

De Hebreeuwse taal heeft verschillende woorden voor opstaan. Het Hebreeuws van Deuteronomium 29:10 gebruikt het woord *nitzavim* (נצבים) als Mozes tegen de kinderen Israëls zegt: "Jullie staan vandaag, allen, voor de HEERE, uw God." *Nitzavim* houdt aandacht schenken in, meer verwant met de belofte van trouw dan het staan bij een spannende actie.

In de synagoge zijn er bepaalde delen van de dienst waarbij iedereen staat. Wanneer de deuren van de ark (de kast die de Torahrol bevat) geopend wordt, gaat de hele gemeente op hun voeten staan om hun eerbied voor Gods Woord uit te drukken. Bepaalde gebeden vereisen ook dat de gemeente gaat staan en zich bewust is dat men er in de tegenwoordigheid van God is. Wanneer een gemeente voor God staat, is het meer dan een kamer vol individuen. Door samen te gaan staan om God te eren, uit de gemeente zich als één enkel lichaam.

When a congregation stands together before God, it is more than a room full of individuals. Door samen te gaan staan om God te eren, uit de gemeente zich als één enkel lichaam.

In Deuteronomium 29 wist Mozes dat z'n sterven nabij was. Voordat hij de kinderen Israëls verliet, wilde hij hen aan de Heer toegewijd zien. Hij vroeg de kinderen van Israël om met belangstelling in eerbied voor God op te staan. Hij was aan het einde gekomen van zijn lange voorstelling van het verbond, zijn geschiedenis, zijn voorwaarden en verplichtingen, en de gevolgen daarvan. Nu was het tijd om de kinderen van Israël uit te nodigen om hun verbintenis, om te leven volgens alles wat hij zojuist had gezegd, te bevestigen.

Als we voor God staan als de grote gemeente van Zijn Zoon, Yeshua, "is er geen onderscheid tussen Griek en Jood, besneden en onbesneden, barbaar, Scyth, slaaf en vrije; er is noch mannelijk of vrouwelijk, want wij zijn allemaal één in de Messias Yeshua, en de Messias is alles en in allen" (Galaten 3:28; Kolossenzen 3:11). Als gelovigen, zowel erfgenamen als mede-erfgenamen

heirs and coheirs with the great people of Israel, we should always endeavor to remember that differences and distinctions of person and station are irrelevant to our standing in Messiah.

This can be compared to the story of an old man who, like Moses in Deuteronomy 29, realized that he was about to die and wanted to give his sons some parting advice. He feared that after his death they would quarrel and each one would go his own way. He summoned his sons to stand around him and then ordered his servant to bring him a bundle of sticks that had been tied tightly together for burning on the fire. He told his eldest son to bend and snap the bundle of sticks. The son strained to bend the sticks, but even though he was a man of strength, he could not break the bundle. Each son attempted to break the bundle, but none were successful. Then the man said, "Untie the sticks and each of you take a stick." When they had done so, he told them, "Now break the sticks." Each stick snapped easily in two. "Now you understand," said their father.

met het grote volk van Israël, moeten we altijd proberen te onthouden dat verschillen en onderscheiden van persoon en plaats niet meetellen voor onze status in de Messias.

Dit kan worden vergeleken met het verhaal van een oude man die, zoals Mozes in Deuteronomium 29, zich realiseerde dat hij op het punt stond te sterven en zijn zonen een laatste advies wilde meegeven. Hij was bang dat ze na zijn dood zouden ruziën en elkeen zijn eigen weg zou gaan. Hij riep zijn zonen op om rond hem te staan en gaf vervolgens zijn knecht opdracht om hem een bundel stokken te brengen die stevig vastgebonden waren om op het vuur te branden. Hij zei zijn oudste zoon om de bundel stokken te buigen en te breken. De zoon deed moeite om de stokken te buigen, maar hoewel hij sterk was, kon hij de bundel niet breken. Elke zoon probeerde de bundel te breken, maar niemand lukte het. Toen zei de man: "Maak de stokken los en neem elkeen een stok." Toen ze dat hadden gedaan, vertelde hij hen: "Breek nu de stokken." Elke stok brak makkelijk in twee. "Nu begrijp je het," zei hun vader.